

## **HALLÁSÉRTÉS – ELA története**

Már gyerekkorom óta kézimunkázom. Általános iskolában kötelező tantárgy volt a kézimunka óra. Ezen az órán megtanultunk varrni, horgolni, kötni... Úgy, hogy már kisiskolás koromban elkezdtem tanulni ezt a mesterséget. Később, már felnőtt koromban, volt egy időszak, amikor a férjem tanult, volt két gyerekünk és nem volt elég pénzünk. Úgy, hogy elkezdtem embereknek varrni, kötni és horgolni. Még hímeztem is. De aztán idővel kiment divatból a horgolás, a csipke és nem volt munkám. 52 éves koromban muszáj volt nyugdíjba mennem. Túl sok szabadidőm lett. Be akartam iratkozni az Ezüst Akadémiára, de november volt, azt már lekéstem. Úgy, hogy újra elkezdtem horgolni. A lányaim sokat segítettek. Mindkét lányom régiségkereskedéssel foglalkozik és megkértek, hogy készítsek csipketerítőket. A legnagyobb méret 150 cm átmérőjű volt. A végén már három órába telt egy új sort horgolni. Aztán jött az ötlet, hogy karácsonyi díszeket készítsek. Kis hópehelyszerű csipkéket horgoltam. Következő évben beiratkoztam az Ezüst Akadémiára is és részt vettem pár foglalkozáson, ahol más technikákat is megtanultam. Például a dekupázs technikát is az egyetemen tanultam. De azt nem szerettem annyira. Mindig is a horgolás volt a kedvencem. Mindenféle könyveket vásároltam, és új mintákat tanultam meg. Az is érdekelt, hogy milyen stílusú és mintájú kézimunkák jellemzőek Wrocławra. De hát, már alig van törzsgyökeres wrocławai lakos – a háború után mind elmentek. Úgy, hogy a wrocławai kézimunka inkább különböző minták keveréke. 1998-ban Czesław Rodziewicz mégis elkészítette a wrocławai hímzésmintát. Még egy kiállítást is szerveztek, meg foglalkozásokat is, hogy betanítsák a mintákat. Állítólag a wrocławai hímzésminták teljesen eltérnek az összes többi lengyel mintától.